

עלון מס' 354
ח' מרחשוון ה'תשע"ה

לר לך

"וּלְאַבְרָם הַיְטִיב
בְּעִבּוּרָהּ"

בעלי המוסר מסבירים שהקב"ה מפגיש בין הנצרך לנותן כדי שהדבר יבנה את אישיותו של הנותן. אמנם הנותן נתן מרכושו או מעצמו, אבל בכך בנה ושיפר את אישיותו. קונטרס הנהגות הבית

הדלקת הנר: 16:33
יציאת השבת: 17:26

להקדשת פינה זו..

0524701030

להי"י

"מחודדין בפיר"

שיהיו דברי תורה

"הֲיֵהָ נָא יִרְעֵתִי כִּי אֵשֶׁה יִפֶּת מִרְאֵה אֶתִּי"

אלא שלאחר שבוע, הרב רואה אותו עצוב שבעתיים מהפעם הראשונה, ושאל אותו בתמיהה: "האם האישה לא נעשתה יפה?" ענה לו התלמיד: "נעשתה יפה כבוד הרב, אבל היא מתגאה עלי, וכל היום עסוקה באיפור ובגדים נאים שיתאימו לנעליים, והנעליים למטפחת, ואין לה זמן לבשל, ואם אני אומר איזה מילה, היא מחזירה לי בריבית דריבית, מי יתן ותחזור למצב הראשון ותכבדני כראוי, ותשב עם התהילים ולא עם האודם".
אמר הרב: "תחזור חנה לשחרוריתך". וחזרה חנה למצבה הראשון, וכיבדה את בעלה כראוי..

תלמיד שרבו ראה שהוא עצוב למדי, שאל אותו: "למה תבכה, ולמה ירע לבבך, הלוא התחתנת רק לפני זמן קצר, והשרוי בלא אישה שרוי בלא שמחה, אבל אתה צריך לשמוח?"
אמר התלמיד לרבו שאשתו לא יפה מספיק והוא רוצה שהיא תהיה יפה. אמר לו רבו: "מה שמה של האישה?" אמר לו: "חנה שמה". אמר הרב תתייפה חנה.
ואכן התלמיד מגיע לביתו, ואשתו נהפכה למלכת היופי..

תענית כג

"לְמַעַן יִיטֵב לִי בְּעִבּוּרָהּ וְזוּיָתָהּ נְפִשִׁי בְּגִלְגָּלָהּ"

אלמנו חז"ל שהלמחלוקת קשה היא לפני הקב"ה יותר לעבודה זרה.

מסופר על אברך ישיבה שבא לרבו וסיפר לו שאשתו מזלזלת בו מאוד, לא מגהצת לא מכבסת ולא מבשלת ומבזה אותו והוא אינו יודע מה לעשות?
אמר לו הרב: "תראה, אתה במקום להגיע לכולל בשעה תשע, תמיד מאחר בחצי שעה או יותר וכמובן אתה קודם הולך להכין לך נס קפה... לא לפני שאתה עושה כמה שיחות בפלאפון וסגיגיה. ורק מאוחר יותר אתה נכנס לכולל. ועד שאתה פותח את הגמרא זה עוד רבע שעה ובמקום ללמוד אתה מדבר הרבה עם החברותא, וכיוון שזהו היחס שלך לתורה זהו היחס של אשתך אליך, שנאמר 'כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם'. ואין מים אלא תורה ולפי הפנים והרצינות שלך אל התורה כך הפנים של האישה שלך אליך.
אני מציע לך, תתחיל להתמיד וללמוד בחשק וכך גם הבית ישתנה, והאברך הנ"ל קיבל על עצמו והשתנה מאוד לטובה. כעבור חודש ימים בא לרבו ואמר לו שעל אשתו נאמר 'אשת חיל מי ימצא' ולמה? כי 'נודע בשערים' של ביהמ"ד 'בעלה'.

מתוך ובחרת בחיים

"וַיִּשְׁמַע אֲבָרָם כִּי נִשְׁפָּה אֶזְוִיו"

"...מקדם ויפרדו
איש מעל.."
בעל טורים מציין כי סופי התבות בפסוק זה הנן שלום כלומר, פרוד זה (מהרשעים) הוא הוא שלום האמיתי.

מסופר על רבן של אסירים, הרבי אריה לויין צוק"ל, שהיה מקיים מצווה זו הלכה למעשה בכל שעה משעות חייו. סועד חולים ונדכאים, מרנין לב יתומים ואלמנות, עוזר ותומך באסירים היהודים ובני משפחותיהם, וכל כולו דמות מופלאה של עזרה ונתינה לזולת.
אחד המלמדים בחדר שליד תלמוד תורה עץ חיים שבירושלים מספר שפעם בנו הקטן חלה בצורה קשה, ובהיותו מרותק ליד מיטת בנו במשך כמה ימים השפיע עליו הדבר קשה הן מבחינה נפשית והן מבחינה גופנית.
לילה אחד בא לבית החולים רבי אריה לויין צוק"ל בלוויית רעיתו ואמר למלמד: "לכו לישון ואנו נהיה עם בנכם". כאשר ראה שמסרבים לכך, אמר רבי אריה: "תבינו, יש לי דברים חשובים ודחופים שאני חייב לשוחח על כך עם רעייתי. אולם אינני יכול לעשות זאת בביתנו מאחר וילדינו הקטנים מצויים בחדרנו. ואיננו רוצים שהם יאזינו למה שאנו מדברים..." וכל זאת עשה הרב ואשתו כדי שירגישו ההורים בנח ללכת ולנוח..

זכות הלימוד בעלון לעילוי נשמת יוסף בן צדוק דהרי ז"ל

”וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּזֶרְךָ וַיִּצְאוּ”

אברהם עשה נפשות לבורא עולם. הוא קרב את הבריות לחסות תחת כנפשי השכינה. וכיצד פעל? הוא הקים מוסדות תורה, ישיבות.

איך פעל כל זאת? מנין המשאבים לכך? בוודאי לקח הלוואות רבות לשם כך. נאמנותו של אברהם היתה כה גדולה והוא החזיר את חובותיו. ”וילך למסעיו” בחזרתו ממצרים לארץ כנען פרע הלוואותיו. לשם מה התורה מספרת לנו זאת? ”ויקרא שם אברם בשם ה’”. קודם פרע הלוואותיו ואח”כ קרא בשם ה’ ולימד תורה. תורה צריכים להקים ולבנות מתוך ישרות ונקיון כפים. אל תקים מוסדות תורה על חשבון הלוואות שלא תחזיר, שלם חובותיך, ואח”כ תקרא בשם ה’...

מתוך 'נתיבי אור'

”בְּמִנְה אֲדַע כִּי אִירְשֶׁנָּה”

לכל אחד יש תפקיד ויחודיות משלו בעולם הזה, מחובת האדם להכיר את יעודו ואת ייחודיותו בעולם - להבין כי לכל אחד ישנו תפקיד משלו השונה משל חברו, ואל לו לקנא בחבירו העשיר או המוצלח יותר ממנו.

מתוך 'אפיקי אליהו'

הטוב ימצא מעט ובטורח, מה שאין כן הגרוע והפחות. ולכן הגר נתעברה מיד, מה שאין כן שרה גם לאחר כמה שנים לא נתעברה... שהטובה ראויה היא שלא תבוא לאדם רק אחר היגיעה והעמל”.

מתוך 'ומתוק האור'

פעם התאונן אדם לפני ה”חפץ חיים זצ”ל שכספו אבד לו. -”כיצד?” התענין ה”חפץ חיים”. ”הצרור היה נקוב, לא הבחנתי בחור והכסף נפל דרכו ואבד”. -”טעות בידך” הפטיר ה”חפץ חיים: ”הכסף לא אבד בגלל החור, החור נפער משום שצריך היית לאבד את הכסף”.

מתוך 'והגדת'

הרב אהרן ליב שטינמן שליט”א התבטא פעם ואמר שאנשים רבים נכנסים אליו מכל החוגים והעדויות ”כולם אהובים כולם ברורים כולם גיבורים” וכולם עושים באימה וביראה רצון קונם, ואם הכל כל כך טוב, מדוע כל כך רע לכולם? התשובה פשוטה היא משום ש”כולם פותחים את פיהם” (מדברים לשון הרע ומזלם הורע).

ומתוק האור

”וַיִּשְׁמַע אֲבָרָם כִּי נִשְׁבְּחָה אֲזוּזוֹ”

סוד ההצלחה - הדאגה לאזלת

מתוך 'חשוקי חמד'

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שליט”א,
ראש כולל "פורת יוסף"

זמירה וגיזום

בשביעית

נאמר בתורה "וכרמך לא תזמור", לפיכך אסור לקצוץ ענף מהאילן באופן שהוא מועיל לאילן, שעל ידי כך הוא גדל או מתעבה. ואם כוונתו לצורך העצים או שיש צורך בגיזום או פירוק עלים, לשם חיותו של האילן, יש להתיר במקום הפסד גדול. ולפיכך: א. מותר לגזום ענף שהותקף במזיקים ויש חשש שהמזיקים יזיקו לשאר העץ, אך יגזום רק החלק הנחוץ. ב. מותר להסיר עלים מהעץ כל שהסרת העלים באה כדי להציל את הפרי מריקבון.

ג. עצים הגדלים בצידי החצר או צידי רשות הרבים, ומפריעים לעוברים ושבים בהליכתם או שיש חשש שזיקו לחוטי חשמל, מותר לקצוץ הענפים מהם.

ד. מותר לקצוץ ענפים מהאילן על מנת לסכך בהם את סוכתו, בתנאי שלא נעשה בצורה מקצועית, כגון שגזום מצד אחד. ואסור לקצוץ ענפים שיש בהם פירות, משום הפסד הפירות.

ה. מותר לעקור אילן פרי, שאין עליו כעת פירות, כשצריך למקום האילן (וכן אין לחוש בזה משום 'בל תשחית', כיוון שעושה כן לצורך).

ו. מותר לקטוף בשביעית ענפי פרחים כדי להשתמש בהם לנוי הבית. ובאותם פרחים שעל ידי קטיפתם גורם לגל נוסף של פריחה, אלא שאין כוונתו לצימוח הפרחים הנותרים, יקטפם בשינוי, דהיינו שלא יחתוך באמצע הענף, אלא בשליש העליון.

ז. שיח ה-'קאת' שהובא לארץ מתימן, ויש המשתמשים בעלים שלו ללעיסה, מותר לגזוז את העלים ואף שעל ידי זה הם חוזרים וגדלים, אלא שיקטפם בשינוי שלא כדרך קטיפתו הרגילה.

אם אדם התפלל ולא נענה-

כנראה לא התפלל באמת...

אולי הוא קרא את מילות התפילה, אך לא התפלל..

הגרן יגן זצ"ל

”לְמַעַן יִיטֵב לִי בְּעִבּוּרְךָ”

צָרִיךְ לְהִתְחַנֵּךְ בְּבֵית לְתֵת לְשִׁנֶּיךָ.

לְחֻשְׁב לְתֵת וְלֹא לְחֻשְׁב אִיךְ לְקַבֵּל.

אִם חוֹשְׁבִים לְקַבֵּל - זֶה הַסּוּף שֶׁל הַבַּיִת,

וְאִזְ הָאֲשֶׁר עָלּוּ לְהַעֲלֵם.

מתוך 'אוהליך יעקב'

”לְמַעַן יִיטֵב לִי בְּעִבּוּרְךָ”

רוצה להתחיל דבר חדש, עומדת בפניך דלת

סגורה ובלתי נראית. המפתח הוא נתינה

משלך לאחר..

ליקוטי מוהר"ן